

ФПУ НА МОРУ ИЛИ ДРУГА БРАЧКА ТИСКАРА

Растко Ђирић

Универзитет уметности у Београду, Факултет примењених уметности

Од године 1958, графичар Богдан Кршић (1932–2009, од 1962. професор на Академији примењених уметности у Београду) са супругом Јеленом летује у својој кући у малом, полуразрушеном рибарском месту Бол на острву Брачу у Хрватској (тада у склопу Југославије). Следећих лета позива пријатеље да му се придруже. Убрзо Бол током летâ постаје мала колонија графичара, сликара, глумца и уметника свих професија. Нико тада није слутио да ће Бол пар деценија касније постати престижно летовалиште и вероватно најатрактивније туристичко место у Далмацији. На Кршићев позив, родитељи су мене као шестогодишњака и млађег брата Вукана први пут довели у Бол 1961. и од тада је то постало наше неизбежно и омиљено летовалиште, а обавезно за многе који су убрзо купили тамо куће. Организовање редовне летње изложбе током осамдесетих, кад сам ја већ био на постдипломским студијама (код ментора проф. Богдана Кршића) била је озбиљна летња забава и логичан наставак дружења уметника свих профила који су се тамо већ налазили.

ОСНИВАЊЕ

Професор Богдан Кршић добија обавештење од Совре (Софронија) Барачковића, (1922–2008) стручног сарадника за штампу на Графичком одсеку, од 1952. до 1954. и од 1966. до 1985), да у штампарији БИГЗ имају намеру да расходују неке штампарске машине и опрему. Кршић долази на идеју да се те машине, велики једнобојни Хајделберг и заклопни тигл, као и већи број оловних слова, пренесу у Бол на Брачу, да би се, у договору са Ђуром (Јуретом, како су га звали на Болу) Жуљевићем¹ (1930–2001), пријатељем и директором највећег и најважнијег болског предузећа *Златни рât*² (од 1969. до

1978), основала мала штампарија која је добила назив *Друџа³ брачка тискара*.

Током постојања до почетка деведесетих, основни посао Друге брачке тискарнице биће умножавање разних штампаних материјала за потребе хотела предузећа Златни рât (признаница, фактура и других пословних папира, као и позивница и каталога изложби, програма позоришних и других догађаја и манифестација). Било је ту наруџбина и из других брачких места, током целе године.

У овој штампарији биће реализован низ болских и брачких дела (11 књига), оригиналних и у претиску, у оквиру библиотеке *Брошки либар*, коју је Жуљевић покренуо. Ова едиција реализована је у договору са проф. Кршићем, а реализована у сарадњи са Факултетом примењених уметности из Београда, тако да су ове књиге графички опремали студенти ФПУ као свој дипломски рад. Уз ову, Жуљевић је покренуо и едицију *Звизгон*, у оквиру које су изашле три књиге у већим тиражима.

Свестрано образовани професор Жуљевић, ове је едиције основао првенствено ради очувања болског дијалекта на чијем је одржавању активно учествовао преводећи руске песнике Јесењина и Блока и радећи језичку лектуру постојећих етнолошких записа.

ПРОМОЦИЈА

У суботу 12. августа 1978. у 19 сати у Болу на Брачу била је отворена изложба графика професора Богдана Кршића, а на њој је приказано библиофилско издање тадашње асистенткиње Соње Ламут (од 1975. до 1979. кад се одселила у Њујорк). Тема издања, мапе црно-белих линореза који су по атмосфери подсећали на њене чувене мецотинте, била је *Болска руковеш сџаре лирике Хрвајшке*, са текстовима које је приредио проф. Жуљевић.

³ Кршић и Жуљевић нису пали у искушење да ову штампарију назову «Прва брачка тискара», јер су знали за много старију штампарију која је у 19. веку постојала на Брачу у Блацама.

Прву брачку штампарију основао је крајем 19. века дон Никола Миличевић, његов њи ујравник љаџољашкој самосџана Блаце, скривеној на источној обронку долине на јужној сџрани острва Брача, између Бола и Милне. Ово ренесансно здање саграђено је у 16. веку, сџрагало у љожару 1724. и касније обнављано џоком 17. и 18. века љрема барокним узорима. Дуџо је времена била љавно кулџурно средишџе на острву Брачу са школом и звездарницом. Редовнички љравилник из 1621. одџштамџао је у овој џштамџарији у хрвајској редакцији 1897. џадашњи ујравник дон Никола Миличевић. џштамџарија се сасџојала само од малог љреклојног џиџла. Смрџу љоследњег свешџеника из лозе Милићевића 1962. овај самосџан је уџашен. Од 2007. је на УНЕСКО-вом сџиску кулџурних добара и данас се може љосеџиџи као музеј.

¹ Професор Ђуро Жуљевић, (1930–2001), рођен у Болу на Брачу, у Београду студира метеорологију на Природно-математичком факултету. Године 1954. жени се и враћа у Бол. Наставља студије у Сплиту (Виша педагошка академија, физика–математика) и Сарајеву (Географија са геологијом и магистарске студије). Од доласка у Бол ради у просвети, а 1972. оснива средњу школу »Бол« и води је краће време. На чело хотелског предузећа »Златни рât« долази 1968. године, чиме започиње своју туристичку и културну делатност, водећи изградњу хотела и пратећих инфраструктурних садржаја. Ово предузеће је дуго било примарно по важности за привреду и културу Бола.

² Златни рât – Предузеће је добило име по чувеној и атрактивној болској плажи (Златни рât) која је у болском дијалекту добила облик који се понекад погрешно тумачи.

U POVODU POČETKA RADA
»DRUGE BRAČKE TISKARE«

BOGDAN KRŠIĆ

IZLOŽBA GRAFIKE

NA IZLOŽBI ĆE BITI PRIKAZANO I BIBLIOFILSKO IZDANJE
»BOLSKA RUKOVET STARE LIRIKE HRVATSKE« SA LINOREZIMA

SONJE LAMUT

12. – 30. 8. 1978.

BOL NA BRAČU – LOŽA

На позив проф. Кршића у Бол су дошли Дује и Јосип Муслин, два брата штампара старије генерације, да помогну у формирању штампарије и обучавању младих кадрова у штампарском занату. Јосип је живео у Бачкој Паланци, а Дује у Београду и био је отац чувеног фудбалера и бившег селектора српске репрезентације.

У тискари су били запослени као штампари и машинисти Стипе Кармелић Раде (који је у Загребу завршио Вишу гра-

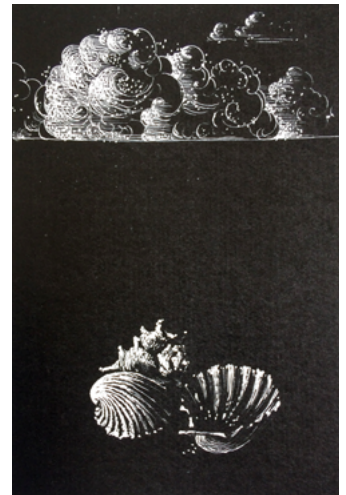
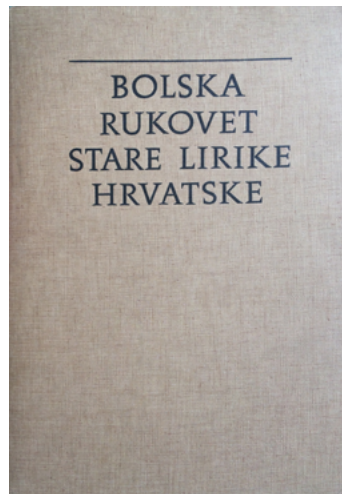
фичку школу и који ће касније и водити ову Тискару), Франки Краљевић и помоћна радница Матилда Трутанић, а у каснијем периоду Тончи Јакшић Попић и Радослав Раде Јерчић који је завршио Средњу графичку школу у Загребу. Тада је набављен и стари линотип из Сплита.

Ево како Стипе Кармелић Раде описује последњи период Тискаре: *»Почетком 90-тих година прошлог стољећа зајочео је рат у бившој Југославији, тосију у Болу скоро није ни било, погузеће Златни рат није улаћало у обнову ни одржавање тискаре, није новца било ни за мјесечне плаће, тискара се утасила као стараци на крају животног пушта. Није било снаге за пријелаз са високог тиска који се радио на стројевима старима педесетак година на плосни тисак (offset). У то вријеме је то била превелика инвестиција, а управо тада је зајочело вријеме од када се све мјери економском исплативошћу. Неки зајосленици су добили нова радна мјеста у истом погузећу, Раде је постоао учишељ шениса, а Тончи је отворио приватни бизнис за рибарству и пријевоз пушника на мору.*

Тискара је у 10–15 година постојања била циљ у просјору многих креативаца, како Бољана Шако и њихових тосију. Друга брачка тискара је била достојни наследник прве брачке тискаре, као културна институција и сусрећиште интелектуалаца који су стално или повремено живјели на Болу.»

Током лета после дипломирања или понекад у зимским месецима, студенти катедре Графике више пута су са професором Богданом Кршићем долазили у Бол као гости предузећа Златни рат уз комплетан хотелски смештај и тамо промовисали своје књиге – дипломске радове. Тадашњи студент дипломац а данас професор Слободан Манојловић, са задовољством се сећа боравка у Болу.

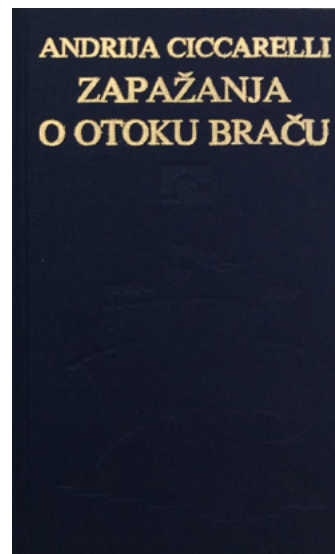
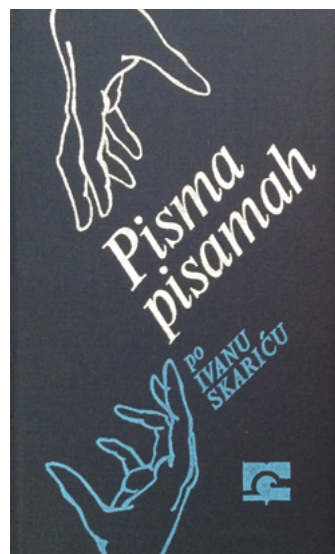
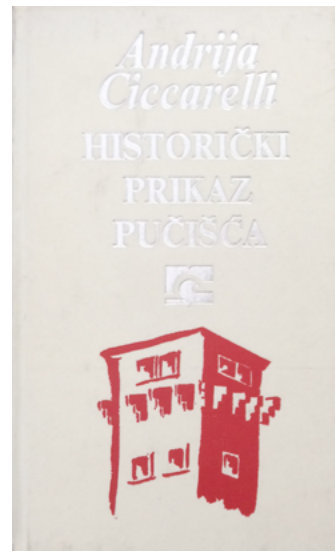
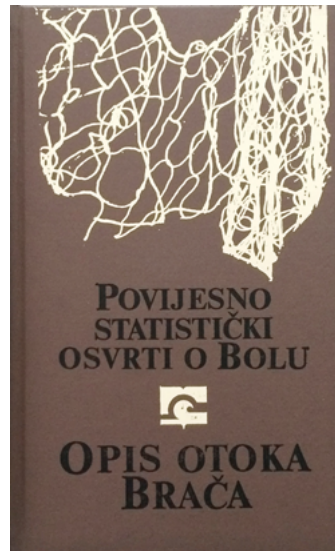
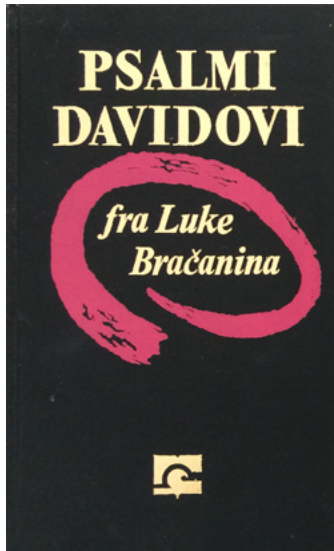
Ево комплетног списка и података из импресума књига насталих у сарадњи Златног рата и ФПУ:

БОЛСКА РУКОВЕТ СТАРЕ ЛИРИКЕ ХРВАТСКЕ, 1978.

Приредио Ђуро Жуљевић. Графичка опрема Богдан Кршић, са девет оригиналних линореза Соње Ламут. Издавач Хотелско предузеће Златни рат из Бола на Брачу. Графички уредник Совра Барачковић, словослагач Стеван Кењало, машиниста Војислав Вуковић. Штампано у радионици катедре Графике Факултета примењених уметности у Београду као библиофилско издање у 30 примерака нумерисаних арапским бројевима и 10 ауторских примерака нумерисаних римским бројевима.

BROŠKI LIBAR

1. БИБЛИОТЕКА »БРОШКИ ЛИБАР« (1980–1993)

Едиција која представља дела брачке књижевне баштине и савремених литерарних дела.

Оснивач и уредник Ђуро Жуљевић.

Издавач РО *Златни рај* из Бола на Брачу, у сарадњи са Факултетом примењених уметности у Београду (првих 11 књига)
Знак библиотеке: Мима Бојер

Књига 1. Фра Лука Брачанин: ПСАЛМИ ДАВИДОВИ, 1980.
Предговор: Ђуро Жуљевић. Графичка опрема, илустрације и оригинална графика Гордана Лесковац, студентски рад у X семестру код проф. Богдана Кршића, стручни сарадник Совра Барачковић, метер Стеван Кењало, машиниста Војислав Вуковић. Штампa и повез БИГЗ Београд, тираж 500 брошираних примерака и 30 нумерисаних у тврдом повезу са једном оригиналном графиком, јуна 1980.

Књига 2. Анђело Бојанић: ПОВИЈЕСНО-СТАТИСТИЧКИ ОСВРТИ О БОЛУ / Дујам Хранковић: ОПИС ОТОКА БРАЧА, 1980.

Графичка опрема, илустрације и оригинална графика Душан Подгорник, студентски рад у X семестру код проф. Богдана Кршића, стручни сарадник Совра Барачковић, метер Стеван Кењало, машиниста Војислав Вуковић. Штампa и повез БИГЗ Београд, тираж 500 брошираних примерака и 30 нумерисаних у тврдом повезу са једном оригиналном графиком, јуна 1980.

Књига 3. Вицко Продић: КРОНИКА ОТОКА БРАЧА, 1980.

Графичка опрема, илустрације и оригинална графика Милорад Драгов Бубања, студентски рад у X семестру код проф. Богдана Кршића, стручни сарадник Совра Барачковић, метер Стеван Кењало, машиниста Војислав Вуковић. Штампa и повез БИГЗ Београд, тираж 500 брошираних примерака и 30 нумерисаних у тврдом повезу са једном оригиналном графиком, јуна 1980.

Књига 4. Иван Шкарић, ПИСМА ПИСАМАХ, 1980.

Графичка опрема, илустрације и оригинална графика Милан Јовановић Јофке, студентски рад у X семестру код проф. Богдана Кршића, стручни сарадник Совра Барачковић, метер Стеван Кењало, машиниста Војислав Вуковић. Штампa и повез БИГЗ Београд, тираж 500 брошираних примерака и 30 нумерисаних у тврдом повезу са једном оригиналном графиком, јуна 1980.

Књига 5. БОЛСКА РУКОВЕТ СТАРЕ ЛИРИКЕ ХРВАТСКЕ, 1980.

Графичка опрема, илустрације и оригинална графика Стево Владић, студентски рад у X семестру код проф. Богдана Кршића, стручни сарадник Совра Барачковић, метер Стеван Кењало, машиниста Војислав Вуковић. Штампa и повез БИГЗ Београд, тираж 500 брошираних примерака и 30 нумерисаних у тврдом повезу са једном оригиналном графиком, јуна 1980.

Књига 6. Иван Иванишевић: КИТА ЦВИТЈА РАЗЛИКОВА

Графичка опрема, илустрације и оригинална графика Милан Томић, студентски рад у X семестру код проф. Богдана Кршића, стручни сарадник Совра Барачковић. Штампa и повез БИГЗ Београд, тираж 500 брошираних примерака и 40 нумерисаних у тврдом повезу са једном оригиналном графиком, јуна 1981.

Књига 7. Жупник Андрија Ћикарели: ХИСТОРИЈСКИ ПРИКАЗ ПУЧИШЋА (1821)

Графичка опрема, илустрације и оригинална графика Ана Ристић, студентски рад у X семестру код проф. Богдана Кршића, стручни сарадник Совра Барачковић. Штампa и повез БИГЗ Београд, тираж 500 брошираних примерака и 40 нумерисаних у тврдом повезу са једном оригиналном графиком. јуна 1981.

Књига 8. БОЛСКО ПРИКАЗАЊЕ / старохрватски црквени играказ, 1982.

Графичка опрема, илустрације и оригинална графика Славко Миленковић, студентски рад у X семестру код проф. Богдана Кршића, стручни сарадник Совра Барачковић. Штампa и повез БИГЗ Београд, тираж 500 брошираних примерака и 40 нумерисаних у тврдом повезу са једном оригиналном графиком, јуна 1981.

Књига 9. Андрија Ћикарели: ЗАПАЖАЊА О ОТОКУ БРАЧУ, уредио и превео Ведран Глиго

Графичка опрема, илустрације и оригинална графика Градмир Смуђа, студентски рад у X семестру код проф. Богдана Кршића, стручни сарадник Совра Барачковић. Штампa и повез БИГЗ Београд, тираж 500 брошираних примерака и 40 нумерисаних у тврдом повезу са једном оригиналном графиком. јуна 1982.

Књига 10: ЈЕСЕЊИН по брџску и по брџску, превели Златан Јакшић и Ђуро Жуљевић

Графичка опрема и илустрације Бојан Живић, студентски рад у X семестру код проф. Богдана Кршића. Штампa и повез Графопластика Београд, тираж 500 брошираних примерака и 40 нумерисаних у тврдом повезу. јуна 1989.

Књига 11: Нева Кежић: АНГУНИЈА УЖАНЧИХ / ПОЕЗИЈА

Графичка опрема и илустрације Ивана Швабић, студентски рад на постдипломским студијама код проф. Богдана Кршића, стручни сарадник Совра Барачковић. Штампa и повез Графомаркет, Београд, тираж 500 брошираних примерака и 40 нумерисаних у тврдом повезу. марта 1991.

После *Погузећа Златни рај* библиотеку Брошки либар преузима *Брач Маркетинг* и издаје још три књиге савремене брачке поезије:

Књига 12. Нева Кежић: СУНЧАНА КРОСНА, 1993.

Књига 13. Томислав Доротић: ЗЛАТНИ РАТ МОГ БОЛА, 1993.

Књига 14. Томислав Доротић: ПОД ЗВИЗДАМИН, 1993.

2. БИБЛИОТЕКА «ЗВИЗДОН»

уредник Ђуро Жуљевић

Знак библиотеке Милош Ђирић

Књига 1. Нева Кежић: НЕВЕРЕ И БОНАЦЕ, савремена брачка поезија

Ликовно графичка опрема Предраг Марковић, студентски рад у X семестру код проф. Богдана Кршића. Штампа БИГЗ, Београд у 1000 примерака, јуна 1982.

Књига 2. БОЛСКЕ ФЈАБЕ И ГОЧИЦЕ (Болске приче и легенде), језичка редакција Ђуро Жуљевић

Ликовно графичка опрема Растко Ђирић, студентски рад у X семестру код проф. Богдана Кршића.

Прво издање је штампано у радионици ФПУ у Београду 1978. као библиофилско издање у 40 нумерисаних примерака са оригиналним линорезима аутора.

Друго издање одштампано је и повезано 1980. у Другој брачкој тискарни у Болу 1980, у тиражу од 500 брошираних примерака. У импресуму пише: *На реализацији овог издања радила је тискарска бригада: Дује Муслин, Јосић Муслин, Франки Краљевић и Сийије Кармелић.*

Књига 3. Др Јерко Радмиливић: ОТОК БРАЧ У НОБу Ликовно графичка опрема Слободан Манојловић, студентски рад у X семестру код проф. Богдана Кршића.

Штампа и повез БИГЗ Београд, тираж 2000 брошираних примерака, јуна 1982.

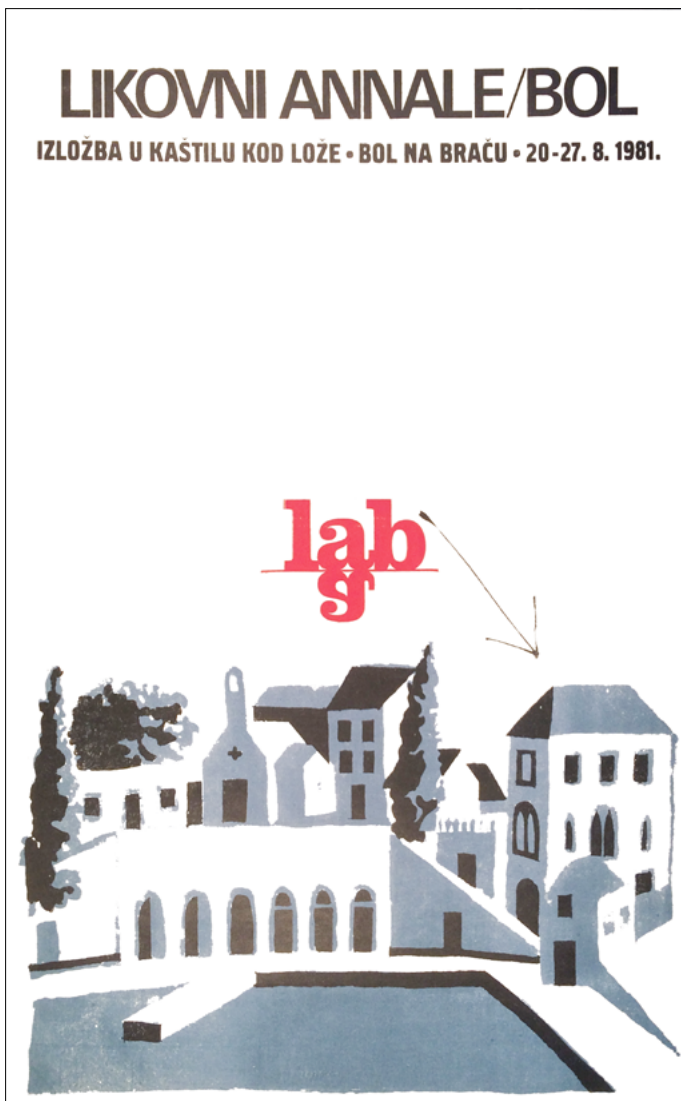
3. ЛАБ / ЛИКОВНИ АНАЛЕ БОЛ (1981–1988)

Проф. Богдан Кршић, наравно уз благослов и финансијску подршку Ђуре Жуљевића и подужећа *Злајни рај*, оснива летњу болску изложбу ЛАБ – Ликовни Анале Бол. Сарадник је Растко Ђирић, тада студент постдипломац код ментора Богдана Кршића. Изложба је одржана у Каштилу код Ложе, згради на обали са дивним ренесансним прозорима, са Турист бироом у приземљу, а на спрату где су биле изложбе, данас је Болска књижница (библиотека). Ложа је назив централног дела болске луке коју карактерише шест великих лучних ниша у којима су се давно налазили камени столови рибарнице и месаре, као и магацини за рибу. Током осамдесетих ту је био *Експрес Бар* а данас су ту кафић *Ложа*, трговине сувенира, бутик...

Изложбу су отворили Богдан Кршић и Ђуро Жуљевић у 19 сати, а у 22 на тераси болског кина приказан је дугометражни филм *Госћи из галаксије*, уз присуство режисера Душана Вукотића и костимографа Јасне Новак. Оскаровац Душан Вукотић је био власник куће у Болу и редовно је тамо летовао.

Платат за први ЛАБ, са мотивом болске луке, одштампао је Богдан Кршић у свом болском атељеу на литографској преси у две боје у 30 примерака, а потом је типографски део доштампан у Другој брачкој тискарни. Каталог је такође штампан у Тискарни. Знак изложбе и каталог дизајнирао је Кршић. Иако је у пријави за изложбу био предвиђен одбор за селекцију радова, сви радови су били прихваћени. Излагачи су били из Београда, Загреба, Бола, Сплита и Ријеке, а равноправно су

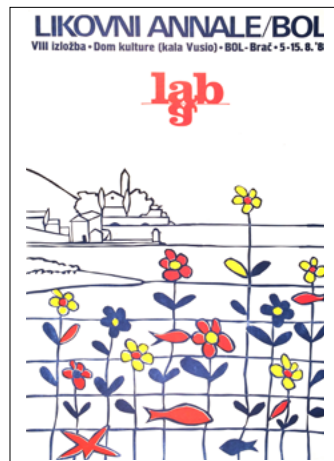
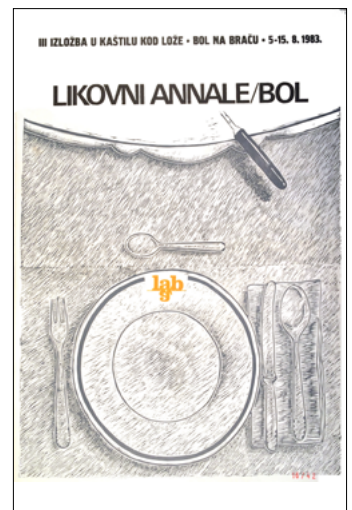

учествовали аматери и велика имена као што су Душан Вукотић, сликари Вилим Свечњак и Љубо Иванчић из Загреба, Ида Ћирић или Богдан Кршић.

Биће одржано укупно осам изложби ЛАБ, од 1981. до 1988. Сваке године други ће аутор радити плакат изложбе, то ће углавном бити линорез који ће бити машински одштампан у Тискари. На слици су сви плакати изложби ЛАБ: 1981– Богдан Кршић, Београд; 1982 – Вукан Ћирић, Београд; 1983 – Дејан Кршић, Загреб; 1984 – Растко Ћирић, Београд; 1985 – Борут Вилд, Београд; 1986 – Славко Миленковић, Београд; 1987 – Ивица Јакшић, Бол; 1988 – Стипе Кармелић Раде, Бол. Први ЛАБ имао је 25 излагача из 7 југословенских градова и места, а последњи 48 из 14 места.

Што се тиче филмских пројекција, први ЛАБ није био изузетак. На трећем ЛАБ-у био је приказан филм *Задах шела* Живојина Павловића уз присуство главног глумца Душана Јанићијевића и организатора филма Душана Ћоковића. Такође је био премијерно приказан и кратки цртани филм *Оглази циркус*, магистарски рад Растка Ћирића код ментора Богдана Кршића. На четвртм ЛАБ-у пројциран је филм *Alle Retour* Александра Петковића, уз поновно присуство носиоца главне улоге Душана Јанићијевића, као и још неколико кратких филмова Растка Ћирића. На шестом ЛАБ-у био је приказан филм *Miss* Александра Хусића и полусатни програм анимираних филмова Дунав филма из Београда (*Уво Вере Влајић*, *Пушовање*, *Плави зец*, и *Ромео и Јулија* Душана Петричића, *Мућак* Стевице Живкова и *Танто рајшме* Растка Ћирића).

Први ЛАБ је изазвао извесну забуну међу мештанима, вероватно је био схваћен с једне стране као наметање од стране »не-Бољана« и некакве »умјетничке елите« која жели да покаже надмоћ над локалним аматерима. Болска званична галерија⁴ осетила је то као конкуренцију, а револт су изазвали најављени селекциони одбор, као и некакве откупне награде. Већ следеће године исправљено је све што је било неспретно постављено и ствари су легле на своје место. Ту ситуацију најбоље објашњава текст (неутралног) загребачког новинара и публицисте родом из Сарајева, Сеада Сарачевића (главног уредника часописа *Стирш*) објављен лета 1982. као предговор каталога другог ЛАБ-а:

Скраћеница ЛАБ родила се прошле године и, истини за вољу, изазвала је не мале несјоразуме, недоумице, ња и извјесна размимоилажења, што ни карневалски Брушкин није заборавио припоменути. Можда би стиота ујраво овом приодом ваљало јојаснији што је ЛАБ и како се и збој чеја родио.

ЛАБ није никакав лабораториј бојомданих умника и умјетника већ најросио Ликовни Аннале Бол, смоштра – рекли бисмо – свих ликовњака добре воље. Свих ликовних умјетника и ликовних аматера, свих ликовних јолешараца и оних који било колим начином имају везу с ликовним умјетносћима, или сувременије речено, с визуалним умјетносћима. Свих оних који имају само један заједнички јрезнак: да стиално или јовремено живе у Болу или јосјеђују Бол. Свих оних који 5. коловоза на јтрадиционални јразник мјесиа желе дојринијејши јлеменијом збивању што би имало уђејшаји дан некадашње болске фире.

Прошлогодишњи ЛАБ унио је јонештио забуне и стиота што су нейошребно најављене и неке ошкуйне награде до којих, срећом, није ни дошло ња већ и сама ња чињеница још више ошвара враиа овогодишњем ЛАБ-у. Нема, дакле, ни жирија, ни комисија, нији званичној ошкуйа. ЛАБ је најросио смоштра, »болски ликовни салон« сликара, кијара, трафичара, каменорезаца, керамичара, фојшографа, косћимографа, архийекаја ња и филмских дјелашника. ЛАБ, дакако, ничим нији жели нији може конкурирати надалеко знаној и вриједној Галерији »Бранко Дешковић« у Болу. Дајаче! Да није Галерије, можда се никада не би ни родила идеја нији би никло сјеме ликовноја живоја и комешања у Болу. Да је среће, можда би ујраво Галерија једноја дана мојла јреузети и јайрониј над ЛАБ-ом не сјушвајајући својим академизмом ширину ЛАБ-а. Овако, ЛАБ сада слави свој јрви рођендан, он је дакле шу, и да је било мало више орјанизајорске сјрејносћи и раније ујућених јозива за судјеловање он је већ и ове године мојао јрејазији локалне јранице Бола. Овако, уз нехојећи ојраничени број судионика, ЛАБ ће, нажалоси, осјаији само у јраницама болске фешје. Али, нека и шјоја! Сеад САРАЧЕВИЋ

У каснијим каталозима било је прецизирано:

ЛАБ – Ликовни Аннале Бол – је смоштра новијих радова умјетника који стиално или јовремено живе и раде у Болу, сликара, вајара, фојшографа, косћимографа, архийе-

⁴ Болска ГАЛЕРИЈА БРАНИСЛАВ ДЕШКОВИЋ коју је основао Иве Маринковић (1918–1995). У свом фондусу галерија има највећу збирку слика Игњата Јоба у Хрватској, велики број радова хрватских (Иван Рендић, Иван Мештровић, Јурај Планчић, Љубо Иванчић, Valerije Michieli, Бранислав Дешковић, Мирко и Томислав Остоја, Голдони, Отон Постружник...), југословенских (Богдан Кршић...) и страних аутора (Roman Cieslewicz...).

каја, керамичара, ња и филмских сјиваралаца. Смоштра се орјанизира без службеној жирија и комисија за ошкуй, а на њој уз реномиране умјетнику судјелују и аматери и сјугенши умјетносћи. Изложба је јрогајна.

ЛИТЕРАТУРА

Ђуро Џулјевић

Dišienj za kvodar muoga škoja, Bol, 1996.

Ђуро Џулјевић

Pedaset godina Zlatnog rāta, (monografija poduzeća), Bol, 1998. (bez oznaka)

Osam kataloga za izložbu LAB – Likovni Annale Bol, 1981–1988

Ivica Jakšić Čokrić Puko

Bol kao inspiracija, vlastita naklada, Bol, 2014.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Pustinja_Blaca

Jugoslav Vlahović

Bibliofilska izdanja na FPU 1964–2010 (posvećeno prof. Bogdanu Kršiću), edicija Signum, knjiga 7, Fakultet primenjenih umetnosti, 2010.

Rastko Ćirić

Ekslibrisi Jureta Žuljevića, Ekslibris letopis 18–19, 2005, str. 24–25